

- 2) Artykuł 2 pkt 7 dyrektywy 2004/35 należy interpretować w ten sposób, że zdefiniowane w nim pojęcie „działalności zawodowej” obejmuje również działalność wykonywaną w interesie zbiorowości na podstawie ustawowego przekazania zadań.

(¹) Dz.U. C 230 z 8.7.2019.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 9 lipca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Klagenfurt – Austria) – Volkswagen AG

(Sprawa C-343/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Artykuł 7 pkt 2 – Jurysdykcja w sprawach, których przedmiotem jest czyn niedozwolony lub czyn podobny do czynu niedozwolonego – Miejsce, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę – Miejsce, w którym szkoda się urzeczywistniła – Manipulacja danymi dotyczącymi emisji spalin przez silniki produkowane przez producenta samochodów]

(2020/C 287/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Klagenfurt

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Verein für Konsumenteninformation

Strona pozwana: Volkswagen AG

Sentencja

Artykuł 7 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy w danym państwie członkowskim pojazdy zostały niezgodnie z prawem wyposażone przez ich producenta w oprogramowanie manipulujące danymi dotyczącymi emisji spalin, a następnie zostały nabyte od osoby trzeciej w innym państwie członkowskim, miejsce urzeczywistnienia się szkody znajduje się w tym ostatnim państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 230 z 8.7.2019.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 lipca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – HF / Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler

(Sprawa C-374/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Korekta odliczeń – Zmiana prawa do odliczenia – Dobra inwestycyjne wykorzystywane zarówno do transakcji podlegających opodatkowaniu, jak i do transakcji zwolnionych z podatku – Zaprzeszanie działalności dającej prawo do odliczenia – Szczątkowe i wyłączne wykorzystanie do transakcji zwolnionych z podatku]

(2020/C 287/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: HF

Strona przeciwna: Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler

Sentencja

Artykuły 184, 185 i 187 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym podatnik, który nabył prawo do odliczenia proporcjonalnej części podatku od wartości dodanej (VAT) związanego z budową kawiarni załączonej do domu spokojnej starości, który prowadzi on w celu wykonywania transakcji zwolnionych z VAT, i która to kawiarnia jest przeznaczona do wykorzystywania zarówno do celów opodatkowanych transakcji jak i transakcji zwolnionych, jest zobowiązany do dokonania korekty wstępnego odliczenia VAT, wówczas gdy podatnik ten zaprzestał w lokalach tej kawiarni dokonywania jakichkolwiek opodatkowanych transakcji, o ile nadal dokonywał transakcji zwolnionych w tych lokalach, przeznaczając je w ten sposób jedynie do tych zwolnionych transakcji.

(¹) Dz.U. C 288 z 26.8.2019.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 lipca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad – Bułgaria) – „Unipack” AD / Direktor na Teritorialna direksia „Dunavska” kam Agentsia „Mitnitsi”, Prokuror ot Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria

(Sprawa C-391/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Unia celna – Unijny kodeks celny – Rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446 – Artykuł 172 ust. 2 – Pozwolenie na zastosowanie procedury końcowego przeznaczenia – Moc wsteczna – Pojęcie „wyjątkowych okoliczności” – Zmiana klasyfikacji taryfowej – Utrata ważności decyzji w sprawie wiążącej informacji taryfowej]

(2020/C 287/20)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Varhoven administrativen sad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Unipack” AD

Strona przeciwna: Direktor na Teritorialna direksia „Dunavska” kam Agentsia „Mitnitsi”, Prokuror ot Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria

Sentencja

Artykuł 172 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego należy interpretować w ten sposób, że za „wyjątkowe okoliczności” w rozumieniu tego przepisu – do celów udzielenia, na podstawie art. 254 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny, pozwolenia z mocą wsteczną na zastosowanie procedury końcowego przeznaczenia przewidzianej w tym ostatnim przepisie – nie można uznać okoliczności takich jak wcześniejsze wygaśnięcie ważności decyzji w sprawie wiążącej informacji taryfowej wskutek zmiany w nomenklaturze scalonej, brak reakcji ze strony organów celnych wobec przywozu oznaczonego błędnym kodem ani okoliczności, że towaru użyto w celach zwolnionych z cła antydumpingowego.

(¹) Dz.U. C 280 z 19.8.2019.